

3 - Cheb	Jiří Dufka (ANO)	Václav Jakl (Svobodní)							
otázka č. 1	Vzhledem k tomu, že návrh novely je zaměřen především na děti, jež mají v rodném listě uvedeného pouze jednoho biologického rodiče, naprosto s tím souhlasím. Jeden z našich hlavních právních předpisů, tj. LZPS, přeci zaručuje právo dítěte na oba rodiče. Pokud pouhý „zploditel“ nebyl schopen nebo se nemohl role rodiče ujmout, nemůže na to doplatit dítě. Jistě může mnoho lidí namítnout, že dítě může mít poté ve škole či ve školce problémy se svými vrstevníky, kteří nebudou chápat situaci, že má dvě maminky nebo dva tatínky. To je ovšem, dle mého názoru, pouze otázka pár let, než společnost začne tuto situaci vnímat jako normální.	Každá adopce musí být rozhodnuta soudem v nejlépeším zájmu dítěte. Adopce dětí by neměla být brána jako něčí „právo“. Domnívám se, že pro zdravý vývoj dítěte je důležité, aby dítě žilo v rodině a mělo v ní pokud možno jak (náhradního) otce, tak (náhradní) matku. Považuji tedy za přirozené, že nejlepšími adeptem pro adopci jsou manželé.							
otázka č. 2	V této otázce se ztotožňuji s názorem Evropského soudu pro lidská práva, který konstatoval, že pouhá sexuální orientace nemůže být důvodem k zamítnutí práva k adopci. Domnívám se, že spousta registrovaných partnerů může být dětem lepšími rodiči, než kojenecký ústav nebo klasický manželský pár. Neplatí to však plošně. Kritéria by tak měla být nastavena jiným směrem, než dotazem na sexuální orientaci rodičů.								
6 - Louny	Eva Kašová (KSČM)								
otázka č. 1	Jednoznačně ano.								
otázka č. 2	Osobně bych dala přednost heterosexuálnímu páru, pokud by oba páry splňovaly podmínky pro adopci. Jsem přesvědčena, že je třeba o tomto problému diskutovat.								
9 - Plzeň město	Miloslava Rutová (ANO)	Ladislav Cabada (TOP 09)	Lumír Aschenbrenner (Koalice pro Plzeň)						
otázka č. 1	V případě svého svolení do Senátu bych osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru podpořila. Je v zájmu dítěte, jestliže žije v tomto svazku, a biologický rodič, ať už z jakéhokoliv důvodu, se o dítě není schopen postarat, druhý partner by měl mít v té chvíli stejná práva jako ten první.	ANO	ANO, ale... Zmiňovaný návrh novely Zákona o registrovaném partnerství neřeší (alespoň prozatím), podle mého názoru, bolestivější část problému, kterou je problematika adopce dětí z ústavů. Návrh novely Zákona se zabírá adopcí dítěte tam, kde je z jakéhokoliv důvodu funkční pouze jeden z jeho biologických rodičů, který žije ve svazku registrovaného partnerství. Dovoluji si začít tím, na co se vlastně vůbec neptáte. Podle mého názoru je třeba nikdy neuhnout z cesty základního práva dítěte, a tím je právo na otce a matku, tedy právo dítěte žít v úplné rodině. Zde je třeba tento základní princip považovat za absolutní primát, a vše další tomuto přizpůsobit. Dále se domnívám, že není správná cesta ode zdi ke zdi. Tím poukazuji na fakt, že dříve všechny děti byly pouze v ústavech a dnes je trend všechny ústavy zrušit bez náhrady. Zcela jistě by stát měl zajistit šťastný a spokojený domov pro všechny osamělé děti a to způsobem, který je pro děti ten nejlepší. Pokud se dítě z důvodu úplné disfunkčnosti anebo úmrtí druhého biologického rodiče následně ocitne v jinak funkčním výchovném prostředí registrovaných partnerů, je jistě zcela legitimní, aby takové dítě mělo práva stejná, jako mají jiné děti. Tímto právem, je zcela jistě právo dědit, právo						
otázka č. 2	Změnu legislativy, která by přinesla možnost plné adopce dětí registrovanými páry bych nepodpořila. Myslím, že pro dítě a jeho následný vývoj je nutné, aby vyrůstalo v klasickém modelu rodiny. Téměř celý život jsem pracovala s postiženými dětmi. Krátce po revoluci jsme měli seminář s panem Jiřím Hromadou, který tehdy a myslím, že i dnes je předsedou gayů a lesbiček v ČR. Omlouvám se, že neznám přesný název organizace. Tyto otázky, na které jsem Vám odpovídala, tam také padly. Pan Hromada nám tehdy odpověděl, že jejich jediným zájmem je uzákonění registrovaného partnerství, adopce dětí v žádném případě nepřichází v úvahu...	ANO							
12 - Strakonice	Karel Kratochvíle (ČSSD)	Vítězslava Baborová (KSČM)	Miroslav Krejča (Republika)						
otázka č. 1	S existencí registrovaného partnerství nemám nejmenší problém. Nicméně osvojení dětí páry stejného pohlaví nepodporuji. Osvojení dítěte partnerem či partnerkou jednopohlavního páru, který není biologickým rodičem dítěte si dovedu představit pouze v naprosto mimořádných případech, jako je například úmrtí biologického rodiče, s tím, že druhého biologického rodiče dítě již také nemá nebo o jeho výchovu po této tragické události nemá zájem. A to za předpokladu, že ještě za svého života oba biologičtí rodiče vyjádří s takovým řešením souhlas. Jsem přesvědčen, že těchto případů je tak malé množství, že kvůli tomu není potřeba úprava legislativy.	KSČM respektuje a obhajuje práva členů LGBT komunity a právo každého svobodně se rozhodnout pro svou sexuální orientaci. Byli to mimo jiné rovněž poslanci KSČM, kteří iniciovali a následně podpořili zákon o registrovaném partnerství. Souhlasíme, aby v registrovaném partnerství mohl jeden z partnerů adoptovat dítě druhého partnera. Samozřejmě by měli oba partneři splňovat standardní podmínky (způsobilost) pro adopci. Jde o schopnost starat se o dítě jednoho z partnerů, nikoliv o jejich sexuální orientaci. S tím je, si myslíme, dítě schopné se vypořádat (tato orientace přeci není nakažlivá).	Nevidím důvod, proč by jeden z partnerů (který není biologickým rodičem dítěte), nemohl osvojit dítě svého partnera (který je biologickým rodičem tohoto dítěte) se kterým žije v registrovaném partnerství. Problém by ale mohl nastat v postojích druhého z biologických rodičů, takže bude zapotřebí vyřešit, jakou váhu bude mít jeho případný souhlas či nesouhlas s tímto osvojením.						
otázka č. 2	Změnu legislativy s cílem přinést možnost plné adopce dětí registrovaným pářím bych nepodpořil. Jsme přesvědčen, že je potřeba ze všeho nejdříve hledat v otázce adopce dětí taková řešení, která budou mít za následek možnost adoptovaných dětí vyrůst v rodině, kde otec bude muž a matka žena.	V případě adopce dítěte z dětského domova registrovanými partnery by měly mít přednost běžné heterosexuální rodiny, usilující o adopci, kterých je (snad) dost. Jsme ovšem otevření se o této věci dále bavit, podle analýzy problémů adopce, protože dobře fungující domov v rodině, poskytující dítěti péči a lásku, je lepší než žádný.	Nemám s tím naprosto problém, bude-li se jednat o bezúhonné partnery (stejně jako v případě kohokoli jiného kdo chce adoptovat dítě). Pro děti je rozhodně pozitivnější vyrůst v rodinném prostředí, než v ústavech. Bude ale zapotřebí v tomto případě pro osoby žijící v registrovaném partnerství nastavit relevantní sociální systém, aby nedocházelo k jejich případné diskriminaci vůči standardním pářím.						
15 - Pelhřimov	Radek Nejezchleb (KSČM)	Tomáš Křišťan (KDU-ČSL)							
otázka č. 1	KSČM respektuje a obhajuje práva členů LGBT komunity a právo každého svobodně se rozhodnout pro svou sexuální orientaci. Byli to mimo jiné rovněž poslanci KSČM, kteří iniciovali a následně podpořili zákon o registrovaném partnerství. Souhlasím, aby v registrovaném partnerství mohl jeden z partnerů adoptovat dítě druhého partnera. Samozřejmě by měli oba partneři splňovat standardní podmínky (způsobilost) pro adopci. Jde o schopnost starat se o dítě jednoho z partnerů, nikoliv o jejich sexuální orientaci. S tím je, si myslíme, dítě schopné se vypořádat (tato orientace přeci není nakažlivá).	Protože jsem zastáncem rodiny jako základní stavební jednotky státu a to rodiny úplné, nemohu podpořit osvojování dětí registrovanými páry. Výchova dítěte je biologicky určena matkou a otcem. To neznamena, že neuznávám registrované partnerství. Jen jsem přesvědčen, že pro výchovu dítěte je úplná rodina nezastupitelná.							
otázka č. 2	V případě adopce dítěte z dětského domova registrovanými partnery by měly mít přednost běžné heterosexuální rodiny, usilující o adopci, kterých je (snad) dost. Jsme ovšem otevření se o této věci dále bavit, podle analýzy problémů adopce, protože dobře fungující domov v rodině, poskytující dítěti péči a lásku, je lepší než žádný.								
18 - Příbram	Josef Hála (KSČM)	Martin Bartoš (Otevřená radnice + Úsvit)	Karel Beneš (Svobodní)						
otázka č. 1	ANO – pořád je lepší tati varianta než dětské domovy. Podmínky jako u ostatních adopcí pro přisvojení.	Tuto novelu bych jednoznačně podpořil, protože mě nenapadá žádný věcný argument, který by hovořil proti.	Ne.						

otázka č. 2	ANO – důvod viz výše, navíc si myslím, že je to pro stát i ekonomicky výhodnější.	Proces adopce je natolik složitý, že se v tuto chvíli necítím na zaujetí jednoznačného stanoviska. Nevím jaká je čekací doba na vyřízení adopce, případně o jak složitý proces se jedná. Každopádně se domnívám, že nehorší variantou pro dítě je umístění v dětském domově. Ovšem zásadní výhrady vůči adopci registrovanými páry nemám.							
21 - Praha 5	Věra Adámková (ANO)	Stanislav Štech (ČSSD)	Vladimír Balaš (TOP 09)	Václav Láška (KDU-ČSL se SZ)	Roman Kříž (Svobodní)	Daniel Solis (Ne Bruselu - Národní demokracie)			
otázka č. 1	Mám pocit, že v záplavě změn, paragrafů a diskusí se ztrácí to hlavní, a to je dobro pro dítě. Dítě má právo vyrůstat v láskyplném prostředí, bez ohledu na to, jak vypadá táta a máma nebo z tatínkové a maminky. Nevím, kdo si může myslet, že dítěti je lépe v jakémkoli zařízení (kde na něj pochopitelně nepší a dostává najíst) než doma. Je třeba podpořit legislativu, která dbá na dobro dítěte, všechno ostatní jsou rétorická cvičení (a dítě čeká ...).	Novelu bych určitě podpořil. Dosavadní praxe totiž upřednostňuje biologickou vazbu před vazbou psychologickou a sociální. Přitom víme, že biologický akt zplodění sám ještě mnoho neznamená – až psychologické pouto z něj dělá plnohodnotné rodičovství. A to by mělo být právně kodifikováno i pro případy registrovaných partnerství. Z hlediska mého oboru, psychologie, mně také nejsou známy důvody, proč tomu bránit „v zájmu dítěte“.	Na obě Vaše otázky si dovoluji odpovědět najednou. Domnívám se, že to, co je nejdůležitější, je zájem a ochrana osvojovaného dítěte. O tom, kdo by měl osvojované dítě vychovávat, by mělo být rozhodováno individuálně. Není proto důležité, zda dítě vychovává smíšená dvojice nebo pár stejného pohlaví. Smíšený pár není nutné zaručit, že bude o osvojované dítě pečováno fajn. Existuje celá řada případů, kdy je dítě zneužíváno rodičem ve smíšeném manželství. Spory o to, zda lze dítě svěřit páru stejného pohlaví je proto zcela lichá. Kdybychom se báli, že o dítě může být špatně pečováno, mohli bychom zakázat, aby lidé měli děti. Z posílení ochrany dětí a respektování jejich zájmů vychází i NOZ. Podle mého názoru by tedy zcela postačovalo, kdyby existovala pouze obecná úprava a každý případ byl řešen individuálně bez toho, že by byl kdokoliv a priori diskriminován.	Považuji za spravedlivé, aby homosexuální páry měly možnost adopce. Pak jsou tu ještě práva dítěte. Osobně věřím názoru těch odborníků, kteří tvrdí, že pro dítě není nijak "škodlivé" má-li dva tatínky nebo dvě maminky. K tomu přidávám svůj osobní názor, že pro dítě je rozhodně lepší mít dva tatínky nebo dvě maminky, než nemít rodiče žádné.	Na úvod bych rád předeslal, že obecně považuji jak manželství tak registrované partnerství za specifické společenské vztahy, které v zásadě nemají se státem, tedy autoritou jejíž prvořadým úkolem je chránit vlastnictví a vymouvat dodržování dohod, nic společného.Nicméně - na obě otázky zni odpověď „ano“, neboť nemám pocit, že by stát měl bránit vztahům, které se ve společnosti dobrovolně vytvářejí. V obou případech bych však osvojení (adopci) podmiňil tím, že by byla v zájmu dítěte, neslo by tedy o nárokovou věc. Preferuji výchovu v prostředí s oběma biologickými rodiči, pokud to není možné, pak výchovu oběma biologickými rodiči zvlášť, pokud ani to není možné, pak alespoň jedním (biologickým rodičem)... až úplně na konci je možnost ustavní výchovy.	Na obě otázky odpovídám jednoznačným NEpodpořil.Jako kandidát konzervativní strany se zastávám tradičních hodnot a tradiční formy rodiny. Považuji za správné, že jsou děti vychovávány v ideálním případě otcem a matkou. Ostatní formy lze označit za aberaci vedoucí k rozkladu a úpadku společnosti. Investice do morální integrity a duševního zdraví budoucích generací považuji za jeden z nejdůležitějších úkolů současnosti. Za naši odpovědnost a tu nevyjznamnější úlohu, kterou na světě máme.			
otázka č. 2		Jednoznačné stanovisko k této otázce nemám. Samotná sexuální orientace samozřejmě nemůže být důvodem k takové diskriminaci. Hlavní je způsobilost osvojitelů (tedy na druhou stranu, jiná sexuální orientace by neměla činit osvojení automatickým nebo být nějakým bonusem). V obou případech, jak osvojení partnerem tak plně adopce, je však třeba upozornit, že absence mužské a ženské role a znalost jejich fungování v každodennosti určitým problémem zůstane a je třeba zvládat „kompenzaci“ této situace. Proto musí být zkoumání způsobilosti – běžné i u heterosexuálních párů – důkladné i z tohoto pohledu.							
22 - Praha 10 DOPLNŮVACÍ 19. a 20. září	Milan Neubert (Strana demokratického socialismu)	Lubomír Chudoba (KDU-ČSL a LES)	Ivana Cabrnchová (SZ a ČSSD)						
otázka č. 1	Primární při rozhodování musí být zájem dítěte, zájmy rodiče(ů) a společnosti jsou sekundární. Světové společenství se shodlo na formulaci práv dítěte Úmluvou o právech dítěte, kterou už ratifikovala většina států, snad kromě Somálska a USA. Vedle ochrany práv dítěte úmluva jasně říká, že rodina, jako základní jednotka společnosti a přirozené prostředí pro růst a blaho všech svých členů, musí mít nárok na potřebnou ochranu a pomoc. Jinými slovy: všeobecně se uznává, že rodič má vedle státu odpovědnost za výchovu svého dítěte. Pro mne z toho plyne, že rodič má mít - neohledě na svou sexuální orientaci - jednoznačné právo rozhodnout o úplnosti rodiny z hlediska svého dítěte. Proto si myslím, že by osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru mělo být rozhodně schváleno.	Omlouvám se jen za stručnou odpověď, ale na obě otázky bych nyní odpověděl spíše negativně.Pravdou ale je, že jsem dosud této tématům nevěnoval podrobněji, např. je nediskutoval s odborníky. Což obvykle před každým vážným rozhodnutím dělám.	Ano, podpořím změnu Zákona o registrovaném partnerství umožňující osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru. Domnívám se, že zákonodárci by neměl dogmaticky zavírat oči před realitou a měl by v této oblasti vždy jednat v zájmu dítěte. Dítě a dospívající potřebují pro svůj zdravý vývoj harmonické prostředí a inspirativní vzory. A takové najdou pouze ve stabilní rodině - stabilní po citové i po právní stránce. Žijí v heterosexuálním svazku, mám tři děti a nedovedu si představit, že by v případě měl dlouhodobé nemoci nebo úmrtí můj partner neměl žádná práva k dětem, které společně vychováváme a které jsou na naší blízkost zvyklé. Stejně nesprávné je to i v případě registrovaných partnerství. Proto je mi sympatická navrhovaná novela, která tuto otázku řeší.						
otázka č. 2	Souhlasím s tím, že současná právní úprava je pro osoby v registrovaném partnerství diskriminující a že diskriminující je tedy i vůči jedinci s menšinou sexuální orientací. Problém však vidím v tom, že odstranění diskriminace může vést teoreticky k poškození práv jiných osob, tedy k jiné diskriminaci. Teď to schválně přeženu: patří k těm, kdo například podporují rovnoprávnost mužů a žen. Mohl bych jít ale teoreticky tak daleko, že bych namítal diskriminaci mužů v určitých otázkách, které jsou dány kratší dobou dožití mužů relativně vůči ženám. Takže sama existence diskriminace podle mne nesmí být primárním faktorem v legislativním rozhodování, tím mají být zájmy, v tomto případě primárně opět zájem dítěte a sekundárně zájem společnosti. Společnost však podle mne zatím v této oblasti nemá dostatečné zkušenosti a její reakce by mohla vést i k praktické diskriminaci dítěte. Proto bych asi apeloval na registrované partnery, aby na tomto svém požadavku zatím netrvali a dali čas společnosti vyrovnat se nejprve se změnou v osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru. Proto je moje druhá odpověď zatím ne.		Ano, podpořím změnu legislativy, která by přinesla možnost plně adopce dětí registrovanými stejnopohlavními páry. Základní podmínkou adopce je, aby osvojení bylo dítěti ku prospěchu. Kdo někdy procházel adopčním procesem, ví, že je velmi komplexní. Pokud se během něj zjistí, že potenciální osvojitelé jsou vyzrálými osobnostmi, které dokáží být dětem vzorem a zvládnou jim zajistit harmonické prostředí pro vývoj, pak není důvod je odmítat jen kvůli sexuální orientaci. Cílem je přece dát dítěti láskyplné prostředí, kde na základě životních postojů a vzorů (adoptivních) rodičů budou děti hledat vlastní poměr ke světu a způsob komunikace s okolím. Něco takového nemůže ústavní péče o dítě nikdy nahradit.						
24 - Praha 9									
otázka č. 1									
otázka č. 2									
27 - Praha 1	Petr Pavlík (ČSSD)	Dagmar Gušlbauerová (KSČM)	Zdeněk Schwarz (ODS)	Martin Bursík (TOP 09)	Václav Hampl (KDU-ČSL se SZ)	Aleš Rykl (Svobodní)	Zdeňka Chromí	Ivo Kasal (Antibursík - Stop ekoteroru)	Rudolf Mládek (Občanská konzervativní strana)
otázka č. 1	Samozřejmě podpořil, protože to považuji za otázku základních lidských práv. V demokracii nelze krátiť nič práva na základě sexuální orientace a pokud mají takové právo heterosexuálové, musí ho mít i gayové a lesby.	Nebráním se případné diskusi o rozšíření práv registrovaných partnerů. Zákon , který registrovaným partnerům v současné době adopci zakazuje, může být diskriminační a v rozporu s českou ústavou. Diskuze by měla přinést právo na osvojení dětí.	Proto nemohu nyní jednoznačně uvést, jak se při projednávání a hlasování budu rozhodovat.Obecně ale odpovídám na obě otázky ANO. Jako důvod uvádím, že každá adopce podléhá přísným kritériím a posouzení konkrétního případu odborníky a oni musí určit, zda navrhovaná (požadovaná) adopce má své opodstatnění či nikoliv. Vždy budu brát v potaz práva dětí a jejich budoucí osud. Domnívám se, že je lepší dobře fungující rodina než dětský domov. Také si myslím, že v ČR žije mnoho nefunkčních či jinak narušených rodin, kde děti trpí nebo nemají nejlepší podmínky pro svůj život a výchovu a jistě se shodneme, že vámi uváděné příklady mohou být pro takové děti lepší variantou.	Ano, podporuji umožnění osvojení dítěte registrovaným partnerem (partnerkou). Tato novela zákona o registrovaném partnerství je v zájmu asi 900 dětí, které již žijí spolu s rodiči v registrovaných partnerstvích, přičemž ze zákona rodičem je pouze jeden z páru. Zrovnoprávnění postavení necelé tisícovky těchto dětí v porovnání s dětmi vyrůstající v heterosexuálních rodinách je jednoznačné v zájmu dítěte, zajistí dětem odpovídající zážemí. Většina těchto dětí vzešla z předcházejícího heterosexuálního vztahu jednoho ze stejnopohlavní dvojice, tedy biologického rodiče. V poslední době přibývá stejnopohlavních (i registrovaných) párů, kde se dítě do vztahu rodí plánovaně. Dítě je vychovávané ve stejnopohlavní rodině, ale kdyby se něco stalo biologickému rodiči, ten druhý nebiologický vychovávající rodič z registrovaného páru nemá ze zákona možnost pokračovat v péči a výchově. To je z mého pohledu diskriminace a nevyváženost v zákoně, kterou je třeba odstranit.	Neznám konkrétní text navrhované normy (v těchto věcech může dosti záležet skoro na každém slově), ale v principu podpořil. Asi nejpádnějším důvodem (asi poměrně málo častým, nicméně reálným) mi připadá situace, kdy biologický rodič zemře.	Moje odpověď je stejná na obě otázky - NEPODPORIL. Jsem zastáncem tradiční rodiny a tradičních vztahů.	Na úvod bych chtěla zdůraznit, že všechno naše konání by mělo být ve prospěch dítěte. Samozřejmě, že biologický rodič je v drtivě většině ideál, proto bych na první otázku odpověděla ano. Předpokladem samozřejmě je, že dítě bylo v případě rozvodu svěřeno soudem partnerovi, který je nyní součástí registrovaného páru.	Podpořil bych umožnění osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru.	K první otázce Ano. Čím méně zařízení, kterým se většinově (byť i začasť nespravedlivě) říká pasták, tím lépe.

otázka č. 2	Opět samozřejmě, viz má předchozí odpověď a mé dlouhodobé působení v rámci genderových studií.	Podpořila bych změnu legislativy, která by přinesla možnost adopce dětí registrovanými páry. Ale není ještě ta správná doba. Až lidé začnou vnímat homosexualitu jako normální a přirozenou věc, tak až potom lze přemýšlet o adopci.		Současný právní stav umožňuje každému osvojit si dítě bez ohledu na sexuální orientaci, tedy rovněž lesby a gayové mohou děti individuálně osvojovat a vychovávat, bez ohledu na to, jestli jsou či nejsou ve vztahu s partnery stejného pohlaví. Paradox dnešní úpravy spočívá v tom, že pokud dvojice vstoupí do registrovaného partnerství, tuto možnost osvojení paradoxně ztrácí, ačkoliv registrovaným svazkem vytvoří stabilnější rodinné zázemí. Omezit jedinci možnost osvojení dítěte jen z důvodu vstupu do registrovaného partnerství, potažmo sexuální orientace, je podle mého názoru protiústavní, jak potvrdila řada právních analýz i názor nemýlím-li se kandeláře ombudsmana. Na závěr je možná dobré skepticky laděným čtenářům dodat, že řada tuzemských i angloamerických výzkumů nezjistila žádné rozdíly ve vývojových dopadech mezi dětmi, které byly vychovávány stejnopohlavními rodiči a dětmi, jež byly vychovávány heterosexuálními rodiči.	Takovouto legislativní změnu se nechystám navrhnout. Pokud by byla Senátu předložena (resp. ještě před tím, budu-li zvolen), považoval bych za nutné nejprve si obstarat důkladné odborné analýzy, na jejichž základě bych se dále rozhodoval. V tuto chvíli vidím jak důvody podporující takovýto postup, tak důvody pro jistou obezřetnost. Jejich váhu neumím v tuto chvíli posoudit.		U druhé otázky bych byla trochu zdrženlivější. Samozřejmě, že rodina je především máma a táta a víme, že pro přirozený vývoj dítěte, jsou potřebné oba vzory mužský i ženský. K adopci dítěte reg. partnery bych však nezavírala dveře. Je to vždy na důkladném posouzení všech skutečností. Opět je nutné především hájit zájem dítěte.	Podpořil. V obou případech proto, že si tento typ osob váží děti více než některé heterosexuální páry... Být nechtěně, odložené, opuštěné, či postižené dítě a proto osamocené je pro něj horší, než vyrůstat s láskou v jakékoliv jiné rodině. Soužití s lidmi jiné orientace ji zcela jistě nezpůsobí.	K otázce druhé Ano. Je nutné mít zájem dítěte a hledat toho, kdo se opravdu bude starat. Odpovědně starat.
30 - Kladno	Lenka Kohoutová (ODS)								
otázka č. 1	Pokud dítě vyrůstá v registrovaném páru, kde má jednoho biologického rodiče a pokud se biologickému rodiči něco stane, jsem pro, aby takové dítě bylo přednostně svěřeno registrovanému partnerovi, pokud samozřejmě o to takový partner požádá a pokud druhý biologický rodič o svěřeni dítěte nezádává. Vim, že mnoho takových dětí nemá druhého rodiče vůbec v rodném listu, nicméně s touto eventualitou je nutné počítat.								
otázka č. 2	Považuji klasickou rodinu, kde žije otec, matka a děti za základní článek společnosti. Nejsem pro takové adopce.								
33 - Děčín	Marcela Dvořáčková (ANO)	Martin Zíka (Piráti)							
otázka č. 1	Na obě otázky odpovídám ano. Prioritou by, dle mého mínění, měl být zájem dítěte. Každé dítě by mělo mít možnost žít s lidmi, kteří ho milují a podporují. Mít zázemí, místo kde je doma.	Pěkný den, ani na jednu z položených otázek Vám v tuto chvíli odpovědět nemohu. Zatím jsem se touto otázkou totiž na politické úrovni podrobně nezabýval a ani na to v průběhu kampaně nebudu mít čas. Tedy o tom až potom :) Každopádně pokud budu mít možnost jako politik obě tyto otázky posuzovat, velmi mne budou zajímat odborné psychologické studie a demografické analýzy ohledně toho, jaké následky pro společnost a na vyvíjejícího se jedince bude mít to, že bude vychováván v jednopohlavní rodině.							
otázka č. 2									
36 - Česká Lípa	Milan Adamec (ANO)	Karel Tejnora (ODS)	Jiří Vosecký (STAN)						
otázka č. 1	Důvodem proč ano je skutečnost, že pokud by se registrovaný partner, neboli biologický rodič, rozhodl k takovému kroku, určitě jej k tomu vedou nejen citové, ale i rozumové důvody. Nejednalo by se určitě k neuváženému kroku, na což by ostatně měly dohlížet příslušné orgány. Také si myslím, že pokud by biologický rodič z nějakého důvodu nemohl vykonávat svá rodičovská práva či se postarat o své dítě, určitě bude pro dítě lepší, když tak bude moci učinit jeho adoptivní rodič. Pokud dítě vyrůstá v láskyplném vztahu ze strany rodiny je to ten nejlepší počinek pro jeho další život. A rozhodnutí o osvojení podle mého názoru nelze činit jinak, než z lásky k dítěti.	Registrované partnerství prošlo parlamentem s tím, že se nejedná a nebude jednat o možnosti adopce. Tehdy pan Hromada nám poděkoval a odešel se věnovat svým soukromým aktivitám. Na venek se zdá, česká vefenost je liberární, ale není tomu až tak. Stačí pohled na vztah k drogám (alkohol a nikotín je ale zas tak nezrušují, ač to jsou silné drogy), nebo třeba k eutanasií atp. Nebo ještě k alkoholu, tolerance do 0,5 promile za volantem, či fidelek kola, při tom to je běžné v západních zemích evropy. Myslím, že takto pojatou adopci by měl řešit spíše soud individuálně, než plošně zákon. Omlouvám se za použitou frázi o soudech.	Ano, podpořil. Je třeba vycházet z dvou věcí. Svazek muže a ženy, tvořící základ rodiny je základem našich jistot, naší oporou a útočištěm. Stejně tak, i když v jiné rovině, toto nacházejí v registrovaném partnerství lidé, kteří jdou touto životní cestou. Tyto dvě formy nelze stavět na stejnou rovinu, avšak obě si zaslouží náš respekt, pokud stojí na pravdivém rozhodnutí obou partnerů. Já osobně jsem zastáncem modelu tradiční rodiny, respektuji však i jiné formy soužití a partnerství, pokud jsou svobodným rozhodnutím dvou dospělých lidí. Jako senátor bych tento svůj názor prosazoval i při hlasování o zákonu o registrovaném partnerství.						
otázka č. 2	Na toto téma proběhla v poslední době někdy až příliš vzrušení diskuse. Díky tomu jsem se touto otázkou zabýval podrobněji i já a dlouze jsme ji doma s manželkou (učitelkou) diskutovali. Nakonec jsme dospěli ke společnému názoru. V případě registrovaných párů, které by se vydaly touto legální cestou a chtěly by se starat a postarat o adoptované dítě, tak si zaslouží obdiv stejně jako všichni ostatní, kteří se rozhodli pro adopci. Určitě se jedná o lepší variantu, nežli jsou tzv. náhradní matky a podobné "obeházení" zákona. Pro dítě je určitě lepší, když vyrůstá v úzkém rodinném kruhu, kde se o něj starají milující adoptivní rodiče, než v kolektivu dětí v dětském domově.								
39 - Trutnov									
otázka č. 1									
otázka č. 2									
42 - Kolín	Regina Davidková (ANO)	Pavel Lebeda (Republika)							
otázka č. 1	Nevím jak odpovědět na tyto otázky, protože jsem	Připouštím, že by homosexuální pár mohl adoptované							

otázka č. 2	dosud nepochopila princip registrovaného partnerství a jeho nutnosti oproti nesezdaným pářím heterosexuálního založení. Stejně tak nechápu, jak budeme řešit situaci těch dětí, jejichž matka jméno otce neuvedla, které jsou v obdobné situaci. Připouštím však, že se touto problematikou vůbec nezaobírám, ale slibuji, že si nechám princip vysvětlit včas od předkladatelky paní Maxové, nastane-li situace, kdy bude třeba, abych se jako zákonodárce rozhodovala o podpoře či nepodpoře.	dítě hmotně zabezpečit i nadstandardně. O jeho zdravý psychický vývoj bych se ale obávala. Dětská duše je vnímavá a citlivá a v hlavice takového dítěte by asi byl velký zmatek. Nevím o tom, že by existovala psychologická studie o vývoji dítěte, vychovávaného homosexuály. Určitě by to bylo zajímavé. A mám-li pochybnosti o adopci dítěte do homosexuálního prostředí, je dobré připomenout statistiky, hovořící o mnohonásobně vyšším riziku zneužívání v náhradní rodinné péči. Nepodporuji snahu svého kolegy Jiřího Dienstbiera prosadit adopci dětí homosexuálními páry. V senátorském klubu jsme takovou možnost nediskutovali, nicméně nemyslím, že by zde našla většinou podporu. Tak jako snad i v celé straně.						
45 - Hradec Králové otázka č. 1	Přemysl Škácha (ANO) Jsem na kandidátce do Senátu za hnutí ANO, které ve Sněmovně podporuje návrh úpravy zákona, podle kterého by ti, kteří žijí v registrovaném partnerství, mohli v budoucnu adoptovat dítě svého protějšku, které společně vychovávají.	Ladislav Minařík (Úsvit) Spis bych se klonil k mírné odpovědi, že uznáváte tradiční model rodiny, protože vám přijde adopce dítěte homosexuálním párem jakožto nepříroza	Pavel Křížek (SZ) Kandiduji za Stranu zelených, která se výrazně orientuje na podporu menšin. Na obě otázky tedy odpovídám ano. O osvojení či adopci dítěte nemůže rozhodovat sexuální orientace potenciálního osvojitele či osoby, která chce adoptovat dítě. O vhodnosti osob k osvojení či adopci dítěte musí rozhodovat především jejich schopnost zajistit dítěti řádné podmínky k jeho životu. Tj. důležité je, zda jsou tyto osoby bezúhonné, mají k dispozici základní zájem nutné k péči o dítě (byt) a zda jsou mentálně a morálně způsobilé k výchově dítěte. Vhodnost osoby pro osvojení dítěte či jeho adopci nemá tedy zkoumat sexuolog (pokud není u prověřované osoby podezření na nějakou deviaci), nýbrž k tomu kvalifikovaný sociální pracovník.	Jiří Hladík (Doma) Vaše otázky směřují na velmi citlivé téma, ke kterému je třeba zvážit veškeré okolnosti: Názor odborníků - psychiatrů, psychologů, pediatrů, názor veřejnosti a samozřejmě názor registrovaných párů. Vzhledem k tomu, že ty již nyní vychovávají děti, aniž by přitom muselo být bezvýhradně osvojené, tak i názor dětí, které vyrostli v těchto rodinách. Také je dobré vycházet ze zkušeností, které jsou v dalších evropských státech. Určitě že by stálo za to zjistit i názor obyvatelstva vyjádřený v referendu. Jen tak je možné demokraticky rozhodnout a nesympatizovat pouze s přáním určité menšiny. Doufám, že Vás má odpověď uspokojila, přestože jsem nevyjádřil jasné ano nebo ne.				
otázka č. 2	Zdržuji odpovědi, protože nejsem s touto problematikou detailně obeznámen. Vzhledem k tomu, že se jedná o složitou a citlivou problematiku, rád bych se s ní nejprve hlouběji seznámil, vyslechl odborná stanoviska, abych se pak mohl, dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, rozhodnout.							
48 - Rychnov nad Kněž	Soňa Hlavová (SPO)							
otázka č. 1	Ano podpořila bych to. Dítě potřebuje vyrůstat v láskyplném prostředí. Ne v ústavu ! Proboha ne v něčem podobném jako pasák v Kráľíkách , kde na 11 chlapců se žije 36 dospělých , za předpokladu že intimnosti homogenního páru budou před dítětem skryty tak jako v normálně fungujících rodinách							
otázka č. 2								
51 - Žďár nad Sázavou	Petr Stoček (KSČM)	Jiří Havlíček (TOP 09)	Jiří Nekovár (Úsvit)	Ivo Kaštan (Občanské konzervativní strana)				
otázka č. 1	Souhlasím, aby v registrovaném partnerství mohl jeden z partnerů adoptovat dítě druhého partnera. Samozřejmě by měli oba partneři splňovat standardní podmínky (způsobilost) pro adopci. Jde o schopnost starat se o dítě jednoho z partnerů, nikoliv o jejich sexuální orientaci. Současně si myslím, že takovéto dítě je schopné se vypořádat s rozdílnou sexuální orientací každého z rodičů (tato orientace přeci není nakažlivá).	Situace, kdy dítě má zapsáno v rodném listě jediného rodiče je více než jenom 900, ale v případě registrovaných partnerů asi počet dětí s uvedeným jediným rodičem odpovídá. Každý registrovaný partner- rodič má svoje rodiče, kteří v případě potřeby dle zákona jsou nástupci odpovědnosti za výchovu či další nezbytné zajištění neplnoletého dítěte. Ke zjednodušení problému je asi lepší připustit alternativu adopce dítěte partnera/ky – rodiče druhým partnerem/kou a podpořil bych takový zákon.	Ne, Ne. Proč? Nemám nic proti registrovanému partnerství, ale jako zastávce výchovy v kompletní rodině, jsem zatím neústupný. K dítěti patří vzor otce a matky. Ne jen to, že jsem absolvent UHK Pedagogické fakulty, ale můj otec vyrostl jen s matkou a potom s babičkou. Byl to zženštilý muž, skvělý táta. Chlapské vzory chování jsou nezastupitelné, ale bohužel ani ženské vzory nesmí scházet.	Na obě otázky odpovídám jednoznačně ANO, PODPŮRIL. O důvodech se netřeba rozepisovat, všem tolerantním a rozumným lidem, nejen politikům jsou důvody nad slunce jasné.				
otázka č. 2	Určitě bych další případnou novelu Zákona o registrovaném partnerství, umožňující plnou adopci dítěte nebiologickými rodiči v rámci registrovaného páru podpořil - naopak si myslím, že to mělo být už ve vlastním Zákonu o registrovaném partnerství dříve. Stejně tak jako u otázky č.1 by měli oba partneři splňovat standardní podmínky (způsobilost) pro adopci, což je schopnost starat se o dítě jednoho z partnerů, nikoliv o jejich sexuální orientaci. V případě adopce dítěte z dětského domova registrovanými partnery by ale měly mít přednost běžné heterosexuální rodiny, usilující o adopci, kterých je určitě snad dost. Podle analýzy problémů adopce stále platí, že dobře fungující domov v rodině, poskytující dítěti péči a lásku, je lepší než žádný.	Na Vaši otázku nelze odpovědět jednou větou či jedním slovem. Otázka adopce dítěte je velmi vážná věc a s životy dětí nelze obchodovat či se k nim chovat jako k věci. Každý člověk je neopakovatelná osobnost a ještě ve větší míře toto platí pro neplnoleté děti. Dítě, které je právně volné a může být adoptováno, většinou nesplňuje požadovaná kritéria adoptivních rodičů. Rozhodnutí osoby či osob k adopci dítěte je bohužel rozhodnutí, ale realita je taková, že příslušní adoptivní osoby nebo rodiče si musí být vědomi, že jsou rozhodnutí pro takový způsob adopce, kdy se jedná o nevratný proces. Každé dítě umístěné v kojeneckém ústavu strádá nedostatkem lásky a i za krátkou dobu pobytu získává návyky, jejichž odstranění trvá roky. Na druhou stranu svoji lásku upne ke svému/svým novému/novým rodičům/rodičům takovou měrou, že nepřijetí dítěte respektive vrácení dítěte zpět do ústavu v předadopční době má fatální důsledky pro dítě samé. Dnes neumím odpovědět na otázku podpory změny příslušné legislativy systémem ano či ne, protože s touto problematikou jsem velmi dobře obeznámen. Pravděpodobně bude rozhodující příslušný návrh zákona či novela zákona.						
54 - Znojmo								
otázka č. 1								
otázka č. 2								
57 - Vyškov	Zdeněk Šigut (TOP 09/STAN)							
otázka č. 1	Urečte podporil... kazdy ma pravo vychovavat deti, dela li to srdcem, slusne a odpovedne.							
otázka č. 2								
60 - Brno-město	Karel Schmeidler (ANO)	Helena Sýkorová (KSČM)	Zdeněk Papoušek (KDU-ČSL)	Miloš Janeček (Republika)				
otázka č. 1	Odpověděl bych na obě otázky ano, i když s určitými pochybnostmi. Nevím, jak moc dokáže registrované partnerství nahradit funkční rodinu. Každopádně si myslím, že je to lepší řešení po emoční, finanční i vztahové stránce, než žít bez rodiny.	V případě zvolení do Senátu PČR bych novelu Zákona o registrovaném partnerství umožňující osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru podpořila. Novela by vyřešila postavení dětí, které k jednomu z partnerů žijících v registrovaném partnerství nemají žádný právní vztah. Tento partner by se tak stal rodičem dítěte se všemi právy a povinnostmi vyplývajícími pro rodiče z rodinného práva, jako je právo a povinnost podílet se na výchově dítěte, právo zastupovat dítě, vyživovací povinnost apod.	Nepodpořil. Pro dítě je matoucí mít druhého rodiče stejného pohlaví jako prvního.	Osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru bych nepodpořil. Každé dítě, které se narodím, má otce a matku. Jestliže se rodiče rozhodnou o dítě starat společně, nebo zvolí jinou formu, je pouze jejich starost. Jestliže se matka rozhodne nezapsat otce do RL dítěte, jsou její důvody k tomuto kroku pouze na ní samotné.				

	otázka č. 2		Jsem připravena o této záležitosti diskutovat. Přikláním se k názoru, že současná úprava podle zákona o registrovaném partnerství, která zakazuje adopci osobám žijícím v takovém partnerství, není v souladu s ústavním pořádkem. Domnívám se, že je důležité, aby adoptované děti měly zajištěný domov poskytující jim lásku a péči. Jde tedy především o schopnost partnerů takový domov dítěti poskytnout, nikoli o jejich sexuální orientaci.	Nepodpořil. Dítě potřebuje otce a matku. Potřebuje vzor obou pohlaví. Otec je muž, matka je žena.	Tuto změnu bych nepodpořil, protože si neumím představit, jak dva lidé žijící v RP mohou vychovávat dítě, aniž by to na něm nezanechalo psychické následky.						
63 - Přerov	Miroslav Raindl (KSČM)										
	otázka č. 1										
	otázka č. 2										
66 - Olomouc	Jan Zahradníček (ANO)	Radek Vincour (ODS)									
	otázka č. 1		Jde asi o složitější otázku, na kterou nemám v současné době jasné vyhraněný názor. Proti samotnému registrovanému partnerství nemám nic. Pokud by došlo k adopci dítěte jednoho z partnerů, asi by to rovněž nemusel být až tak zásadní problém.	Ano. Pokud jeden z partnerů je biologickým otcem, nebo matkou, souhlasím s vyhověním žádosti osvojení. Určité musí k žádosti partnerů dojít po zralé úvaze a ve prospěch dítěte.							
	otázka č. 2		Dovedu si ale představit složitost debaty na toto téma v případech, kdy by mělo jít o adopci „cizích“ dětí z nějakých ústavů. K této otázce se tedy nevyjadřuji. Nejprve bych se chtěl seznámit se samotnými návrhy těchto zákonů a jistě i odbornými posudky k této problematice. Pak bych teprve zaujal jasný postoj na Vaši druhou otázku.	Obávám se, že na otázku není možno odpovědět jednoznačně. Pokud mohu napsat, možnost by mohla existovat, ale podmínky adopce jsou již velice odlišné od předchozí otázky.							
69 - Frýdek-Místek	Stanislav Fridrich (ANO)	Ivan Vrba (KSČM)									
	otázka č. 1		Ano, takovou novelu zákona bych nepodpořil. Je podle mého názoru třeba řešit situaci dětí, které v takové rodině již žijí, nebo v budoucnu žít budou. Domnívám se, že stát musí podporovat práva dítěte. Právě tato novela by byla schopna právně ošetřit situaci, která jednoznačně děti v rodinách registrovaných párů poškozuje.	Jednoznačně nepodpořil. Je tady jeden biologický rodič.							
	otázka č. 2		Ano. Vždy jsem posuzoval lidi podle jejich vlastností a schopností, a nikoli podle jakékoli příslušnosti. Domnívám se tedy, že při rozhodování o adopci dítěte by měla hrát roli schopnost dítě dobře vychovávat, rozvíjet ho, postarat se o něj nejen po materiální, ale i duševní stránce. Nikoli příslušnost k jakékoli menšině – ani té sexuální. Dítě potřebuje především dostatek lásky a harmonický domov. Dobré a láskyplné prostředí je určitě lepší než většina státních zařízení – a je jedno, jestli mu takové zázemí poskytne heterosexuální nebo homosexuální rodina.	Tady bych dával přednost při adopci dítěte z dětského domova přednost heterosexuálnímu páru. Pokud takový není, pak registrovaným partnerům. Pro dítě je lepší život v rodině, kde se mu dostane větší péče i lásky..							
72 - Ostrava město	Peter Koliba (ANO)	Petr Chodura (Toryové)									
	otázka č. 1		ANO, chápu problémy těchto párů a návrh bych nepodpořil.	Novelu bych nepodpořil. Dítě osvojené osobou stejného pohlaví, jakého je jeho biologický rodič, vyrůstá ve zvláštním prostředí mezilidských vztahů. Musí vysvětlovat svým vrstevníkům, že má dvě maminky nebo dva tatínky. Za životní styl a odlišnost svých rodičů pak často trpí dítě. Víme, jak děti umějí být kruté a jaké následky na psychice mohou být dítěti, které je vychovávalo homosexuálními rodiči, způsoby. Chci ale zdůraznit, že podle mého názoru má každý právo prožívat své soukromí tak, jak sám chce. Za nepřijatelné považují vnějšování státu, anebo jiných lidí do soukromí druhých.	Můj program je stále stejný – a týká se i Vašeho problému. Můj program je nová ústava pro Českou republiku. Zdůvodněna je, myslím, dostatečně v knize, kterou mi vydala Ostravská univerzita loni v listopadu – každý si ji může přečíst, je na internetu. Jmenuje se Svrchovaný stát a veřejně zdroje. Ústava bude přijata v referendu a bude řešit trest smrti, eutanazii, potraty, reg. part., náš vztah k EU a asi 100 dalších podstatných problémů tohoto dnes nesvrchovaného státu. Než k tomu dojde (viz má kniha) – dostal-li bych se do Senátu – navrhu mu zrušení zákona o reg. partnerství. Takže jak jistě víte – společnost je nějak nastavena a má jasné zastánce toho či onoho směru – rozhodnout o těchto zásadních otázkách však do budoucna musí 8 500 000 voličů této země. Rozumíte – ne nějaký pomatený Štědroň či Vaše degenerovaná Platforma, natož tak jakákoli zkorumpovaná politická strana. Jakákoli. Dokud se tak nestane – budou problémy.						
	otázka č. 2		Spíše ne, jedná o děti a tím pádem jde o složitou a citlivou problematiku. Na půdě Senátu se proto chcete nejprve seznámit se všemi návrhy a odbornými názory a poté se podle svého nejlepšího vědomí s svědomím rozhodnout.	Nepodpořil. Základem společnosti je rodina. Podrývat její autoritu je podle mého názoru nebezpečné. Vztahy mezi lidmi, kteří spolu chtějí žít, mít společný majetek apod. mohou být upraveny v rámci stávajícího občanského zákoníku. Lze uvažovat o úpravách některých věcí, jako například možnost seznámit se zdravotní dokumentací partnera, ale plná adopce dětí registrovanými páry podle mého názoru není správná.							
75 - Karviná	Martin Gebauer (ANO)	Tomáš Gallik (KSČM)									
	otázka č. 1		Jako lékař se setkávám i s necitlivými a své děti ne zrovna příkladně vychovávajícími heterosexuálními páry. A také se setkávám s citlivými a milujícími páry v registrovaném partnerství toužícími po úcelné rodině. Je to otázka citlivá, ke které by se měli vyjádřit různí odborníci, napří sociology, psychologové... Principiálně by lidé, žijící v harmonickém vztahu v registrovaném partnerství, měli mít možnost vychovávat dítě svého partnera v plném rozsahu s právy a povinnostmi. V této otázce se přikláním, dle mého nejlepšího vědomí a svědomí, na stranu podpory osvojení dítěte nebiologickým rodičem registrovaného páru.	Plně respektuji práva členů LGBT komunity a právo každého svobodně se rozhodnout pro svou sexuální orientaci. Byli to mimo jiné rovněž poslanci KSČM, kteří iniciovali a následně podpořili zákon o registrovaném partnerství. Souhlasím, aby v registrovaném partnerství mohl jeden z partnerů adoptovat dítě druhého partnera. Samozřejmě by měli oba partneři splňovat standardní podmínky (způsobilost) pro adopci. Jde o schopnost starat se o dítě jednoho z partnerů, nikoliv o jejich sexuální orientaci. S tím je, si myslím, dítě schopné se vypořádat.							
	otázka č. 2		Tato situace je o mnoho složitější. Musel bych se podrobně na půdě Senátu seznámit s podklady různých odborných studií, řešících toto téma. Na tuto otázku nebudu, bez podrobnějšího studia, odpovídat..	V případě adopce dítěte z dětského domova registrovanými partnery by měly mít přednost běžné heterosexuální rodiny, usilující o adopci, kterých je (snad) dost. Myslím si, že je potřeba o tom vést další debaty, protože dobře fungující domov v rodině, poskytující dítěti péči a lásku, je lepší než žádný.							

78 - Zlín	Vlastislav Antolák (KSČM)	Olga Křížová (Republika)	Karel Nedbálek (Česká Suverenita)						
otázka č. 1	Nepodpořil, protože jako poslanec ve 4. volebním období jsem nepodpořil návrh zákona o registrovaném partnerství. Tím je řečeno vše.	Po pravdě řečeno jsem se zatím nezabývala touto problematikou a jistě si vyžaduje více konzultací a informací z různých stran. Jako vše ani tato otázka není černá nebo bílá a ráda znám všechny úhly pohledu. Osobně bych k této problematice přistupovala následovně. Prioritní je dítě a jeho harmonický rozvoj. Potřebuje klidný domov, lásku a každodenní péči. Rozhodně jsem proti ústavní výchově. Pokud vše zmíněné nabízejí registrované páry, nemám nic proti takové legislativní úpravě zákona. Současně bych však ráda upozornila na situaci, kdy bezdětná manželství zdlouhavě a často marně usilují o osvojení či adopci!	Myslím, že bych s plnou odpovědností podpořil protože, domov a rodina jsou někdy různé pojmy, ale u dítěte mohou splýnout v jeden. Dítě má v rodině podporu a cítí sílu a má to vliv na jeho další vývoj, má pocit bezpečí a je sebevědomější a nemá potřebu unikat do jiné reality, nevhodné party, drogy apod. Osvojení dítěte nebiologickým rodičem v rámci registrovaného páru je jednou z cest a kdyby to pomohlo jenom části dětí mít šťastné dětství a proto říkám ano.						
otázka č. 2	Nepodpořil, protože jako poslanec ve 4. volebním období jsem nepodpořil návrh zákona o registrovaném partnerství. Tím je řečeno mnohé. Adopce je třeba řešit důsledněji. Pořadí adopce je třeba respektovat po biologické stránce.....	Pokud vše zmíněné nabízejí registrované páry, nemám nic proti takové legislativní úpravě zákona. Současně bych však ráda upozornila na situaci, kdy bezdětná manželství zdlouhavě a často marně usilují o osvojení či adopci!	Podpořil bych změnu legislativy možnosti plné adopce dětí u registrovaných párů, kdy sexuální orientace by neměla být překážkou vstupu do adopčního systému. U registrovaných párů, kde jsou dvě ženy si myslím, že v řadě případů se o výchovu dětí postarají možná lépe než běžné rodiny. Trochu více bych musel přemýšlet u páru muž - muž, ale po zralé úvaze si myslím, že i tento pár by zodpovědně vychovával adoptované děti. Naopak jsou případy úplných manželství naprosto nezodpovědných u nich jsou problémy s alkoholem, drogová závislost, nebo závislost na hracích automatech, které výchovu dětí naprosto nezvládají.						
81 - Uherské Hradiště	Ivo Valenta (Strana soukromníků České republiky)								
otázka č. 1	Moje odpověď na obě Vaše otázky je poměrně jednoduchá. Jsem zastáncem tradičních křesťanských hodnot, a proto jsem přesvědčený o tom, že dítě by mělo vyrůstat v harmonické rodině, kde je otec a matka, tedy muž i žena. Nepodpořil bych zákon, který by prosazoval osvojení dítěte nebiologickým rodičem, ani bych nehlasoval pro adopci dětí registrovanými páry.								
otázka č. 2									